

Τσάμης Καρατάσος

Ο Τσάμης (Δημήτριος) Καρατάσος 1798 (Διχαλεύρι Νάουσας) - 1861 (Βελιγράδι) ήταν αγωνιστής του 1821, γιός του Αναστάσιου Καρατάσου, γνωστός για τη συμμετοχή του στο απελευθερωτικό κίνημα της Χαλκιδικής (1854). (Περισσότερα)

Πολέμησε μαζί με τον πατέρα του από το 1822 ως το 1826 και διακρίθηκε για τον ηρωισμό του. Μετά την άφιξη στην Ελλάδα του κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια, ανέλαβε τη διοίκηση της Ζ΄ χιλιαρχίας (Αυγ.1828) και αγωνίστηκε για την αποκατάσταση της ελληνικής κυριαρχίας στην Ανατολική Στερεά Ελλάδα.

Στα πρώτα χρόνια της βασιλείας του Όθωνα κατατάχθηκε στον τακτικό στρατό και το 1844 διορίστηκε υπασπιστής του. Αξιόλογη ήταν η συμμετοχή του στα απελευθερωτικά κινήματα που εκδηλώθηκαν στον υπόδουλο ελληνισμό κατά τη διάρκεια του Κριμαϊκού Πολέμου (1853-1856).

Τον Απρίλιο του 1854, ως «αρχιστράτηγος της Μακεδονίας» και επικεφαλής 500 περίπου ανδρών, κυρίως Μακεδόνων, αποβιβάστηκε στη χερσόνησο της Σιθωνίας, όπου εξήγειρε την περιοχή. Ακολούθησε η εξέγερση του Αγίου Όρους και της υπόλοιπης Χαλκιδικής. Ο Καρατάσος συγκρούστηκε με τους Τούρκους τους οποίους αντιμετώπισε πολλές φορές, με επιτυχία. Όμως, τον Μάιο του 1854 στην Κουμίτσα το στρατιωτικό του σώμα, παρά τον ηρωισμό και τις σοβαρές απώλειες που προξένησε στον εχθρό, αναγκάστηκε να υποχωρήσει και τελικά διαλύθηκε.

Το 1859, ξεκίνησε ένα ταξίδι σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες με σκοπό να ενεργήσει για την απελευθέρωση των υπόδουλων Ελλήνων. Ενώ όμως βρίσκονταν στο Βελιγράδι το 1861, αρρώστησε και πέθανε. Έμεινε γνωστός με το προσωνύμιο Γερο-Τσάμης.

Πηγή: ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ (Εκπαιδευτική Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια), Τόμος 4, σελ. 288-289 (*Συλλογή Βιβλιοθήκης Ε.Μ.Σ.*)